

PETE

Elämänsä sankari, sankari joka määräsi elämänsä suunnan, päämäärän ja tavoitteet, josko kukaan niin voi tehdä, niin hän sen teki.

Melkein ilmetty Pasanen ilmestyi teatterin lavalle sen jälkeen, kun Savolainen vääräleuka oli saanut mahtumaan katsomoon ihmisiä enemmän, kuin sinne mahtuukaan, ennätys sekin.

Eläkeliiton Joensuun väki on ahkeria teatterissa käyjiä, sen todistaa se, että jo kolmas teatteri kahdenviikon sisällä.

Kysymys joka olisi pitänyt jättää kysymättä. "Mikä teatteriin saa lähtemää, mikä parasta". No se hyvä seura ja ruoka, siinäpä sinulle vastaus. Jos tämä ei tyrmää, niin ei mikään, paitsi Savolainen huumori.

Ukkospilvien sävyttämässä säässä, Hannun kuljetuksessa ja ravintolan tarjoaman ruokailun ja väliaikakahvin keralla meni sekin teatteri.

Henkilöhahmoja esittäviä esityksiä on käyty periteisesti katsomassa joka kesä. On Katri-Helenaa, Monosta, Olavia ja nyt Spedeä. Meidän "ikinuorten" idoli, ihanne, ihailtu tai ainakin kadehdittu persoona tuli meidän silmiemme eteen, melkein aitona.

Minulle sankarini oli jalustalle kohotettu ihailemani persoona joka osasi tehdä asioita joita minäkin halusin tehdä, minulla vain koskaan riittänyt kärsivällisyyttä, taidoista ja kyvyistä puhumattakaan.

Kuvaelmassa erikoinen näkövinkeli, neuvottelu "kuoleman" kanssa, kuvastaa Speden kykyä ottaa kaikesta kaikki irti, hän ei koskaan luovuttanut, eikä hän tuntenut käsitettä "mahdoton".

Kysymykseen, jota ei tehty, oliko esitys hyvä, vastaus: "kyllä oli" ja ruoka oli hyvää, niinpä tietenkin, niin kuin sitä olisi joku kysynyt.

Kaikesta huolimatta reissu tuli tehtyä ja "idolin" muisto kirkastettua, sanoisin

suorastaan pestyä, sen teki ukkoskuuro joka odotti Joensuussa, että sillä tavalla.

"Matkamies"

2018